

פרשת תצוה

כיבוד הפרטיות של בן הזוג- כיצד?

"ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על- שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב." (שמות כ"ח ל"ג)

צלצול פעמוני הזהב היה מודיע על כניסתו ויציאתו של הכהן הגדול אל הקודש. מכאן אמרו חכמים אל יכנס אדם לביתו פתאום ואין צריך לומר של חברו, ולמוד מכהן גדול, שנאמר "ונשמע קולו בבואו"

מדוע כה חשוב שאדם לא יכנס לפתע לתוך ביתו?
מדוע כלל זה נכון גם לגבי בית זר?

יש לכבד את הפרטיות של בן הזוג וכל אדם אחר

חז"ל ראו צורך להדגיש את שתי הבחינות. לא להפריע לפרטיות

בן המשפחה ולא להפריע לפרטיות הזר.

דגש על אחת מהבחינות בלבד לא היה מספיק כי אם היו מזכירים רק בנוגע לבן זוג, ניתן היה לשער שזה דווקא בגלל שהוא רגיש מאד לטעויות השני ועלול יותר להפגע, לעומת זר שאינו רגיש באותה מידה.

לכן היה חשוב להזכיר בפירוש שעניין זה נכון לגבי כל בן אדם. מצד שני, אם היו מזכירים רק בית זר, אדם עלול היה לחשוב שלמרות שחשוב לא להתפרץ לבית של זר, אין זה חשוב בביתו שלו, כי בין בני זוג אין מקפידים כל כך על פרטיות.

לכן התורה מדגישה בכוונה את שני ההיבטים, ללמדנו כמה חשוב למנוע בושה או אי-נעימות מבן הזוג ומאחרים.

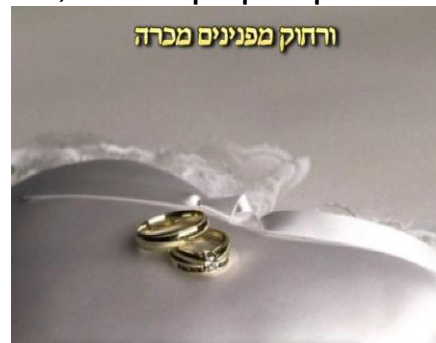
הלימוד כאן כפול. ראשית כל, תמיד יש להעריך את הזכות של בן הזוג לפרטיות.

למרות שבנישואין הכל משותף, לכל בן זוג מגיע הפרטיות.

אל תבחון כל מה שבן זוגך עושה, כי זה גורם הרגשה רעה. אם אין אמון בין בני הזוג, חסר מרכיב חשוב במבנה הבסיסי של הנישואין.

מי שאינו מחשיב את פרטיות בן זוגו, דומה לגזלן (הוא גוזל את פרטיותו). אם אדם אינו מסוגל להתחשב בפרטיות בן הזוג, מסתבר מאד שאינו מעריך את שאר בקשותיו.

זהו מעשה חסד פשוט ובסיסי לנסות למלא את מה שמבקשים ממך, בין אם זה התחשבות בפרטיות או כל ענין אחר.

חסד או מטלה?

עזרה לבן הזוג- כמוטיב של חסד.

יש אנשים בעלי גישה מוטעית, שכאשר בן זוגם מבקש מהם משהו, במקום להענות הם מגיבים בכעס ואומרים: "מה אני? עבד! עשה זאת בעצמך". אדם צריך במקום זאת לראות את בקשת השני בהזדמנות לקיים מצווה של חסד ולשמוח בהגיע הזדמנות זו.

בנוסף ניתן ללמוד כמה יש להזהר שלא לבייש את בן הזוג. יש להשקיע את מירב תשומת הלב כדי להיות בטוח שאין הרגשות שליליות בין בני זוג.

אל תתייחס בצורה ש"אני יכול לעשות מה שאני רוצה כי אני יודע שאשתי סומכת עליי". זאת טעות איומה. בת הזוג סומכת עליך בגלל שבניתם את האמון ביניכם אך אין לנצל זאת ולעשות כל מה שרוצים.

כמו כן, אם בעל מודע לכך שאשתו לא אוהבת כשהוא חוזר מאוחר, עליו להמנע מכך בכל יכולתו.

אין זה נכון לצאת מן ההנחה שהיא תסלח לו. אם אשה יודעת שלבעלה חשוב שהארוחה תהיה מוכנה כשהוא חוזר, עליה לדאוג בכל יכולתה לכך, ולא לסמוך על סלחנותו של בעלה.

התחשבות בפרטיות בן הזוג - כיצד?

בני זוגנו רגישים מאד ומצפים להתנהגות הוגנת. אם הם מקבלים את ההיפך, הם נעלבים קשות. לכן עלינו להמנע בכל כוחנו מלפגוע בהם באיזו צורה שתהיה, ואף בלי כוונה, כפי הדוגמא של נקישה בדלת לפני הכניסה.

חז"ל מורים לנו להתכונן תמיד למנוע הרגשות לא רצויות.

דוגמאות נוספות הן: לא להדליק את האור או להרעיש כאשר בן הזוג ישן,

לא לדרוש ארוחת ערב מיד, כשאתה מבחין שהארוחה עדין אינה מוכנה. לא לבקש מבן הזוג לוותר על דבר שהוא מאד קשור אליו, לא לבקש מבת הזוג לצאת אתך לטיול כשאתה יודע שיש לה תכניות אחרות, אל תעשה משהו שמגעיל או מרגיז את בן הזוג ואל תשאיר חוסר סדר בעקבותיך.

הגיינה בחיי הנישואין

כשם שאתה רוצה שבת זוגך תהיה נעימה ותראה טוב בעיניך, השתדל גם אתה להיות נעים ויפה בעיניה.

התקלח, לבש בגדים נקיים וצחצח שיניים.
דברים פשוטים אלו מנעימים את נוכחותך.
כל איש או אשה, גם אם הם יפי תואר אינם רצויים כשאינם מטפלים בענייני
ניקיון וסדר בסיסיים.
אף אם טרחה לדאוג תמיד להופעתך, התייחס לכך כגמילות חסד כלפי בן זוגך
וכמצווה.

אם היחסים מתוחים בין בני זוג, עניין זה חשוב במיוחד.
נוסף להתרשמות החיצונית החיובית, דבר גם יוסיף לבטחון העצמי שלך.
אדם שרוי במצב רוח טוב יותר כשהוא נקי ומסודר, מאמץ זה יוביל לשיפור
הקשר ביניכם.

אדם חייב תמיד להראות רגישות והתחשבות באחרים.

ההתחשבות שהפגנת בתחילת הנישואין אינה מספיקה אם עתה

היחס ביניכם התדרדר.

כל שגיאה עכשיו מזיקה לנישואין.

חשוב תמיד על הכלל הגדול:

"דעלך סני, לחברך לא תעביד" (מה ששנוי עליך, אל תעשה לחברך).
זכור זאת תמיד, הן בבית והן בחוץ. כאשר כלל זה יהפוך לקו המנחה שלך
בחיים, בן הזוג יוקיר אותך, והנישואין יהיו מלאים באושר של רעים אהובים.
(אהבה ורעות)

שבת שלום ומבורך

אדנע אקום ומכוננ